

آزمایش بیلی روبین میزان بیلی روبین در خون را اندازه گیری می کند. بیلی روبین یک رنگدانه مایل به زرد است که در طی تجزیه طبیعی گلبول های قرمز ایجاد می شود. بیلی روبین از کبد عبور می کند و در نهایت از بدن دفع می شود.

سطح بالاتر از حد بیلی روبین ممکن است انواع مختلفی از مشکلات کبدی یا مجاری صفراوی را نشان دهد. گاهی اوقات، سطح بیلی روبین بالا ممکن است به دلیل افزایش سرعت تخریب گلبول های قرمز خون (همولیز) ایجاد شود.

آزمایش بیلی روبین، بیلی روبین تام را اندازه گیری می کند. دو نوع مختلف بیلی روبین وجود دارد: غیر کونژوگه (غیر مستقیم) و کونژوگه (مستقیم).

بیلی روبین غیر کونژوگه از تجزیه گلبول های قرمز ایجاد می شود. توسط خون به کبد منتقل می شود.

بیلی روبین کونژوگه به محض رسیدن به کبد، تغییرات شیمیایی پیدا میکند. و قبل از اینکه از طریق مدفوع خارج شود، به روده ها منتقل می شود.

آزمایش بیلی روبین معمولاً به عنوان بخشی از بررسی سلامت کبد انجام می شود. آزمایش بیلی روبین ممکن است برای موارد زیر نیز انجام شود:

- زردی: زردی پوست و چشم ناشی از افزایش سطح بیلی روبین است. استفاده معمول از این آزمایش اندازه گیری میزان بیلی روبین در نوزادان برای بررسی زردی نوزاد است.
- انسداد مجاری صفراوی
- بیماری کبد، به ویژه هپاتیت، یا نظارت بر پیشرفت آن
- در ارزیابی کم خونی ناشی از تخریب گلبول های قرمز خون
- پیگیری روش درمانی
- سمیت دارویی

برخی از آزمایشات رایج که ممکن است همزمان با آزمایش بیلی روبین انجام شود شامل این موارد است:

- آزمایشات عملکرد کبد
- آلبومین
- شمارش کامل خون
- زمان پروترومبین

نحوه انجام آزمایش:

تکنسین آزمایشگاهی نمونه خون از ورید بازویی فرد می گیرد.

در نوزادان تازه متولد شده، خون با استفاده از سوزن از پاشنه گرفته می شود.

قبل از انجام آزمایش، در مورد میزان فعالیت خود و داروی مصرفی به پزشک بگویید. برخی از داروها ممکن است نتایج را تغییر دهند.

در صورت داشتن علائم زیر بهتر است آزمایش بیلی روبین انجام شود:

- ادرار تیره
- تهوع و استفراغ
- درد شکم یا تورم شکم
- مدفوع به رنگ خاک رس
- خستگی

میزان بیلی روبین مردان کمی بیشتر از زنان است. آفریقایی-آمریکایی ها نسبت به نژادهای دیگر سطح بیلی روبین کمتری دارند.

علائم بالا بودن بیلی روبین:

- درد یا تورم شکمی
- لرز
- تب
- درد قفسه سینه
- ضعف
- سبکی سر
- خستگی
- حالت تهوع
- استفراغ
- ادرار تیره

بیلی روبین کل بالا ممکن است به دلیل موارد زیر ایجاد شود:

- کم خونی
- سیروز
- واکنش به انتقال خون

- سندرم گیلبرت - یک بیماری متداول و ارثی است که در آن کمبود آنزیمی وجود دارد که به تجزیه بیلی روبین کمک می کند.
- هپاتیت ویروسی
- واکنش به داروها
- بیماری کبدی الکلی
- سنگ صفرا
- ورزش بسیار شدید، مانند دویدن در ماراتن

کافئین، پنی سیلین، باربیتورات ها و داروهای ضد التهاب غیراستروئیدی (NSAID) به نام سالیسیلات ها همه سطح بیلی روبین را کاهش می دهند.

سطح پایین تر از حد طبیعی بیلی روبین مشکلی ایجاد نمی کند.

در نوزادان تازه متولد شده، اگر سطوح بیلی روبین طی چند روز تا ۲ هفته بالا باشد ممکن است نشانه ای از موارد زیر باشد:

- ناسازگاری گروه خونی بین مادر و کودک
- کمبود اکسیژن
- عفونت ارثی
- بیماری کبد

منابع:

[/https://www.webmd.com](https://www.webmd.com)

[/https://www.healthline.com](https://www.healthline.com)